

opusdei.org

Praca dobrze wykonana

Praca jest pierwszym powołaniem człowieka, jest błogosławieństwem Bożym, i żałośnie myślą się ci, którzy uważają ją za karę. Bóg, najlepszy z wszystkich ojców, umieścił pierwszego człowieka w Raju, ut operaretur — aby pracował. (Bruzda, 482)

28-01-2014

Nie możemy ofiarować Panu czegoś, co w miarę naszych ograniczonych możliwości nie jest doskonałe,

wykonane bez błędu, starannie w najdrobniejszych szczegółach: Bóg nie przyjmuje partaniny. „Żadnego zwierzęcia ze skazą nie będziecie składać w ofierze — upomina nas Pismo święte — bo to nie byłoby od was przyjęte” (Kpł 22, 20). Dlatego praca, która wypełnia nasz dzień i pochłania wszystkie nasze siły, winna być ofiarą godną Stwórcy, operatio Dei, pracą Bożą i dla Boga. Słowem, zadaniem wykonanym nienagannie.

Przyjaciele Boga, 55, 4

Gdy ludzie o złej renomie zawodowej wysuwają się ostentacyjnie „na czoło” zewnętrznych manifestacji religijnych, na pewno macie ochotę szepnąć im do ucha: „Niech panowie z łaski swojej będą mniej katolicycy!”.

Droga, 371

Bądźcie pewni, że powołanie zawodowe stanowi istotną, nieodłączną część naszego stanu

chrześcijańskiego. Pan chce, abyście byli świętymi tam, gdzie się znajdujecie, w zawodzie, który z jakichś powodów wybraliście dla siebie. Mnie wszystkie zawody wydają się dobre i szlachetne — jeżeli nie sprzeciwiają się prawu Bożemu. Wszystkie je można wynieść na płaszczyznę nadprzyrodzoną, czyli włączyć do tego porywu Miłości, który określa życie dziecka Bożego.

Czuję się nieswojo, kiedy ktoś mówi o swej pracy z miną nieszczęsnej ofiary, narzeka, że zajmuje mu ona nie wiadomo ile godzin dziennie, a w rzeczywistości nie wykonuje nawet połowę tego, co jego koledzy o tym samym zawodzie, którzy zresztą być może kierują się motywami egoistycznymi lub najwyżej czysto ludzkimi.

Przyjaciele Boga, 60, 1–2

Walczyście z nadmierną
wyrozumiałością wobec siebie —
bądźcie dla siebie wymagający!
Czasami zbyt martwimy się o
swoje zdrowie; zbyt wiele myślimy o
odpoczynku, którego, co prawda, nie
powinno brakować, gdyż jest nam
właśnie potrzebny, aby powracać do
pracy z odnowionymi siłami. Ale
odpoczynek — jak napisałem przed
wieloma laty — nie polega na nie
robieniu niczego, ale na odprężeniu
poprzez działania, które wymagają
mniej wysiłku.

Czasem uzasadniamy nasze
wygodnictwo przy pomocy
fałszywych wymówek, zapominając
o tej błogosławionej
odpowiedzialności, która spoczywa
na naszych barkach, pracując
ograniczamy się tylko do rzeczy
najbardziej niezbędnych, ulegamy
bezrozumnym rozumowaniom, byle
siedzieć z założonymi rękami,
tymczasem Szatan i jego

sprzymierzeńcy nigdy nie biorą urlopu. Posłuchaj uważnie i rozważ to, co święty Paweł napisał do chrześcijan, którzy z zawodu byli niewolnikami: nalegał, by byli posłuszni swoim panom: „nie służąc tylko dla oka, by ludziom się podobać, lecz jako niewolnicy Chrystusa, którzy z duszy pełnią wolę Bożą. Z ochotą służcie, jak gdybyście służyli Panu, a nie ludziom” (Ef 6, 6-7). Jakaż to wspaniała rada dla ciebie i dla mnie!

Prośmy o światło Pana Naszego Jezusa Chrystusa i błagajmy Go, aby nam pomógł odkrywać w każdej chwili ten boski sens, który sprawia, że nasza praca zawodowa staje się fundamentem i osią powołania do świętości. Z Ewangelii wiecie, że Jezus był znany jako faber, filius Mariae (Mk 6, 3), rzemieślnik, syn Maryi. Zatem również i my winniśmy ze świętą dumą wykazać

czynem, że jesteśmy ludźmi, którzy pracują, rzeczywiście pracują!

Zważywszy, że winniśmy postępować zawsze jak wysłannicy Boga, musimy zdawać sobie jasno sprawę z tego, gdzie zaczyna się nasza niewierność, na przykład, gdy nie wykonujemy pracy do końca, gdy zaniedbujemy się w naszych obowiązkach, kiedy nie dzielimy wraz z innymi zaangażowania i poświęcenia w wykonywaniu obowiązków zawodowych, kiedy mają powody, by nas wytykać jako nierobów, leniwych, nieobowiązkowych, próżniaków, nieporządných, bezużytecznych...Kto bowiem lekceważy pozornie mniej ważne obowiązki, z trudem będzie mógł odnosić zwycięstwa w zakresie obowiązków życia wewnętrznego, które niewątpliwie są trudniejsze. „Kto w drobnej rzeczy jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny; a kto w drobnej rzeczy jest nieuczciwy, ten

i w wielkiej nieuczciwy będzie” (Łk 16, 10).

Przyjaciele Boga, 62

Modlisz się, umartwiasz się, pracujesz w tysiącu spraw apostoelskich..., ale nie uczysz się. — Nie będziesz pożyteczny, jeżeli się nie zmienisz.

Nauka, formacja zawodowa, jest dla nas niezmiernie ważnym obowiązkiem.

Droga, 334

Pan chciał abyśmy jego dzieci, którzy otrzymaliśmy dar wiary, okazywali pierworodną, optymistyczną wizję stworzenia, „umiłowania świata”, które pulsuje w chrześcijaństwie.

– Dlatego nigdy nie powinno brakować ci skrzydeł w twojej pracy zawodowej ani w twoim

zaangażowaniu w budowanie
ziemskiego społeczeństwa.

Kuźnia, 703

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/praca-dobrze-wykonana/](https://opusdei.org/pl-pl/article/praca-dobrze-wykonana/)
(01-04-2026)